

Georges Guilhermet: Le milieu criminel. Paris. Alfred Costes 1923. Str. 286. Cena 10 fr. — Spisek pařížského advokáta a profesora na škole psychologie podává přehled poznatků, které bývají shrnovány pod pojem kriminální sociologie. Jedná o sociálních činitelích, které mají vliv na vzrůst a pokles zločinnosti, zejména o vlivu zákonodárství, hospodářských poměrů, vzdělání (zdůrazňuje, že vzdělání nezmenšuje kriminalitu, jen zjemňuje její formy), o vlivu literatury, tisku a umění, organizace práce a specifické kriminalitě jednotlivých zaměstnání. Pak pojednává o kriminalitě ženy, o vlivu manželství na kriminalitu a konečně o vlivu civilizace vůbec, hygieny, soustředění ve městech, výživy, alkoholu a dědičnosti. Naznačuje, jakými prostředky jest bojovati proti zločinnosti a stručně vylicňuje vady nynějšího trestního systému, z nichž za nejvážnější pokládá, že soudce zná obviněného jen z povrchního dojmu, který na něho učinil při krátkém hlavním přelíčení. Se *Spencerem* považuje za ideální takový trest na svobodě, který omezuje zločince jen, pokud je toho třeba k ochraně společnosti a nutí ho, aby si vydělal prostředky své výživy ve vězení. Konečně naznačuje preventivní prostředky, jak omeziti zločinnost. — Spisek, který se stručností výrazu příznivě liší od podobných děl toho druhu, je velmi dobrým úvodem ve studium kriminologie a dobrou informativní pomůckou širší veřejnosti, i když nepodává mnoho nového a ač některé jeho kapitoly jsou dosti kusé a neucelené. —ř.

Dr. V. Scholz: Evidence soudních provinilců a trestní statistika. (Svazek 2. Guskovy sbírky komentovaných zákonů Československé republiky, řízené drem A. Milotou.) Kroměříž 1924, str. 173. 16°. — Edice obsahuje bohatě komentovaný text předpisů, jimiž byla pronikavě změněna trestní služba statistická. Je to především vládní nařízení ze dne 14. července 1922 č. 198 sb. z a n., jímž sjednocena evidence soudních provinilců a způsob sbírání dat kriminálně-statistických v zemích českých a na Slovensku, založen trestní rejstřík na podkladě domovské příslušnosti a sjednoceny předpisy o jeho vedení, zdokonalena evidence výkonu trestu a zajištěna větší součinnost trestního rejstříku se soudy při rozhodování o podmíněném odsouzení a propuštění. Připojena je instrukce pro trestní evidenci a statistickou službu soudů, státních zastupitelstev, věznic a trestnic jakož i další výnosy ministerstva spravedlnosti a ministerstva vnitra (též instrukce pro daktyloskopickou službu četnictva). V dodatcích je obsažen přehled cizích úřadů rejstříku trestů a přehled statistických vykazů a výkazů o činnosti, které jest úřadům podávati. Souborné vydání složitých předpisů o trestní statistice bude praxi velmi vítanou pomůckou. Jeho praktickou cenu ještě zvyšuje, že při předpisech o evidenci trestních opatření je podán též přehled zákonných ustanovení, dle nichž takových opatření lze užiti (postrk, ztráta volebního práva). —ř.

Vladimír Šmídek: Sbírká zákonů a nařízení o pojištění dělníků pro případ úrazu v republice československé. V Praze 1924. — Nákladem Státní tiskárny. — 8° — Str. 976. — Kniha obsahuje dva díly: jednak díl první obsahuje souhrn norem vztahujících se na úrazové pojištění dělníků a pojištění u báňských bratrských pokladen, díl druhý pak má shrnuty normy o pojištění průmyslových a obchodních zaměstnanců pro případ nemoci a úrazu platné v oblasti práva dříve uherského. Knihu možno nazvati vydáním vzorným. Autor přehledným způsobem shrnuje všechny normy jednotlivých materiálů se týkající v přehledný celek, a jednotlivé změny, jež na původní strukturu kmenového zákona nastaly hlavně zákonodárstvím republikánským, vpracovává do zákona, pokud je to možno, a také graficky upravuje tak, že změna jest na prvý pohled patra. Četné poznámky a výklady autorovy a poukazy na rozhodnutí nejvyššího správního soudu činí knihu nezbytnou pro praxi, nehledě ani k tomu, že každý, kdo s pojištěním dělníků a otázkami souvisejícími přichází do styku, nalezne v knize této spolehlivý přehled látky, nyní již dosti roztráštěné. Úprava knihy jest velice pečlivá. Autor

vydáním této příručky vykonal práci velice záslužnou, stejně jako nutno vzdáti dík státní tiskárně, že tuto knihu vydala, ježto značný rozsah knihy (téměř 1000 stránek) jistě by odradil soukromého nakladatele k samostatnému vydání jejímu, přes to, že bylo jí již velice potřeba.
dnk.

Antonín Hlavatý: Úrazové pojištění dělnické. Nákladem vlastním. V Praze 1924, stran 78. Cena není označena. — Autor nazval práci tuto praktickou příručkou; podařilo se mu vskutku podati čtenáři poučení o platném právu na poli pojištění úrazového tak přehledně a jasně, že knížka tato může býti příručkou všem, kdož zajímají se o úrazové pojištění. Ku konci pak připojil přehled nejdůležitějších ustanovení zákonných a hlavních zásad, které má znáti jednak podnikatel, jednak zaměstnanec.
Dr. Jindřich.

Dr. Jan Pospíšil a dr. Jindřich Tučný: Výklad k zákonu o nemocenském pojištění. Nákladem vlastním. V Praze 1924, stran 151.. Cena Kč 15-20. — Kniha počíná krátkým historickým vývojem, načež následuje text platného nemocenského zákona. Ke každému paragrafu připojen jest krátký výklad, eventuelně prováděcí nařízení, k němu se vztahující a judikatura. Příručku tuto, přehledně a odborně upravenou, uvítá každý, kdo z jakéhokoliv důvodu zabývá se musí zákonem o nemocenském pojištění.
Dr. Jindřich.

Dr. Karel Matoušek: Stručný výklad o sociálním pojištění invalidním a starobním. Nákladem vlastním. — V Praze 1924. — Stran 49. — Cena 6.— Kč. — Knížka tato jest pouze stručným výpisem z výkladů o pojištění invalidním a starobním, jež přednesl autor v sociálně pojišťovacím kursu na obchodní akademii v Berouně. Tomu, kdo neslyšel přednášek autorových a kdo odjinud nezná sociální pojištění, podává celkový obraz velmi kusý a neúplný. Kromě toho jest spisek tento nyní již poněkud zastaralý proto, že buduje na vládní osnově zákona o invalidním a starobním pojištění, aniž by obsahoval změny, provedené zákonem z 9. října 1924, č. 221. Sb. z. a n. Vyšel totiž před vydáním tohoto zákona.
Dr. Jindřich.

Slovinské časopisy právnické. Slovinští právníci mají velmi dobře organizovanou produkci časopiseckou. Jejich »Slovenski Pravniki«, který vydává družstvo »Pravniki« v Lublani, dovršuje letos již XXXIX. ročník. Lze jej tedy srovnávat s našim, ovšem značně starším »Právnikem«, jemuž se podobá i svým převážně civilistickým a vůbec praktickým směrem. Ve zvláštní příloze připojuje význačná rozhodnutí soudní. Vede pečlivě rubriku o cizozemském zákonodárství, v níž si všimá i naší produkce zákonné jistě — budiž to spravedlivě konstatováno — podrobněji než se to děje v našich odborných revuích o SHS. Ale také v oddíle o literatuře referuje se o českých knihách. Celkem lze říci, že úroveň »Slovenskiho Pravnika« je velmi dobrá a redakce vedená dr. Rudolfem Sajovicem má pevně vytčený program, jež dovede přesně dodržeti. — Kromě této praktické revue mají Slovinci od převratu resp. od r. 1921 sborník ne nepodobný našemu. Je dosti možná, že ani podoba není neúmyslná. Ale přes to jím, pokud můžeme ze tří dosud vyšlých ročníků tohoto »Zborniku znanstvenih razprav« souditi, reprezentuje se jej vydávající právnická fakulta university v Lublani vskutku důstojně. Neregistruje na rozdíl od našeho Sborníku literatury, patrně proto, že vychází jednou do roka a podobá se tudíž tím ročenkám našich fakult v Brně a Bratislavi (tato vyjde poprvé letos). Práce ve Zborníku publikované snesou ostré měřítko kritické. Vybrány jsou z nejrůznějších oborů. Tak z národního hospodářství nalezneme tu článek Bilimovičův jednou o několika základních otázkách vědy národohospodářské (roč. 1), jindy o pojmu statiky a dynamiky (5.), z práva mezinárodního přinesl nejvíce prací roč. 2. zejména od Žolgra, Pitamice a Lapajne, nechybí však ani řešení otázek ústavněprávních jako od Dolence o čl. 12. Vidovdanské ústavy,